

"תערוכות בתל-אביב" / הארץ / 13.11.64 / תע' יחיד / גלריה "דוגית" / תל-אביב

תערוכת הרישומים ותדפיסי הנחושת של אברהם אופק מייצגת מספר תקופות אצל צייר זה, אך בכולן מופיע - בווריאציות שונות - תוכן מרכזי אחד: גוון מיוחד ואישי של ריאליזם לירי. ציורו של אברהם אופק הוא קווי מעיקרו, אך המשחק הצורני המופיע בציוריו אינו קווי בלבד. המבנה הציורי מושג אצל אופק מאיזון קונטראסטים: צורות מוגדרות בקו, בעלות אופי גיאומטרי (מול קווים תנועתיים) ושוטפים, אותן צורות, אך הפעם כגושים, מול משטח הנייר הבלתי מעובד, ומשחק בין הצורות לבין עצמן מבחינת גווני כהה-בהיר. בלשון טכנית יותר יקרו קונטרסטים אלה: סטאטי מול דינאמי, פוזיטיב מול נגאטיב וחלוקה צבעונית. אברהם אופק שולט היטב בחומר הציורי שבידיו, ובעבר הביאה תשומת הלב הקפדנית לארגון הצורני לידי תוצאות שיצרו לעיתים קרובות קירבה מסוכנת לגראפיקה.

מאז שהותו של אופק בספרד, נוספה לציוריו אינטנסיביות שלא זו בלבד שהתה את ציורו לכיוון לירי יותר, אלא, בעת ובעונה אחת, הקנתה לציוריו חופשיות ורגישות מבלי שהדבר יפגום כמלוא הנימה בדיוק המבני.

בתערוכה מופיעים גם מספר רישומי דיו, שאם כי הם נאים מאוד כשלעצמם, אינם משתלבים כל כך טוב בתדפיסים. יש לראות רישומים אלה יותר כהפגנת כוח רישומית - ובתור שכזאת, כהשלמה לתדפיסים - מאשר כחלק אורגני מתערוכת התדפיסים עצמה.